

Ой чия ж то крайня хатка

українська народна жартівлива пісня
для середнього чоловічого голосу
з супроводом ф-но

Запис та обробка
Леопольда Яценка

Жваво
♩ = 90

mf

Помірно
mf

1. Ой чи - я ж то край - ня хат - ка, вік - ном до до -

Трохи прискорюючи, жваво

♩ = 100

ро - ги? Не рад би я по - вер - ну - ти не - суть ме - не

но - ги!

Жваво

♩ = 90

2. Не рад би я по - вер -
3. А в мо - є - ї дів - чи -

ну - ти =
нонь - ки

ве - дуть ме - не о - чі,
ма - льо - ва - ні две - рі;

Швидше

♩ = 100

та й до то - ї дів - чи - нонь - ки, де гу - лев до
ме - ні гай ся роз - ви - ва - є, як і - ду до

но - чі.
не - ї!

Жваво

$\text{♩} = 90$

4. Ме - ні гай ся

This system contains the first two measures of the piece. The vocal line begins with a rest, followed by the lyrics '4. Ме - ні гай ся'. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes in the right hand and a bass line with chords in the left hand. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 4/4.

роз-ви-ва - є, ру-та зе - ле - нь - ка...

This system contains the next two measures. The vocal line continues with the lyrics 'роз-ви-ва - є, ру-та зе - ле - нь - ка...'. The piano accompaniment continues with similar rhythmic patterns. The time signature changes to 3/4 for the first measure and 5/4 for the second measure.

Швидше

$\text{♩} = 100$

Не-ма в сві-ті дів-чи-нонь-ки, як мо - я О - лен - ка!

This system contains the first four measures of the 'Швидше' section. The vocal line starts with the lyrics 'Не-ма в сві-ті дів-чи-нонь-ки, як мо - я О - лен - ка!'. The piano accompaniment is more rhythmic, with eighth notes in the right hand and chords in the left hand. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 2/4.

Як мо - я О - лен - ка!

This system contains the final three measures of the 'Швидше' section. The vocal line continues with the lyrics 'Як мо - я О - лен - ка!'. The piano accompaniment concludes with a final chord. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 2/4.

Ой чия ж то крайня хатка,
Вікном до дороги?
Не рад би я повернути –
Несуть мене ноги!

Не рад би я повернути –
Ведуть мене очі,
Та й до тої дівчиноньки,
Де гуляв до ночі.

А в моєї дівчиноньки
Мальовані двері;
Мені гай ся розвиває,
Як іду до неї!

Мені гай ся розвиває,
Рута зелененька...
Нема в світі дівчиноньки,
Як моя Оленка! (2)

